

לעילוי צשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי ז"ל זרעיתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה

פלאג המנחה עש"ק - 6:33 *

הדלקת נרות לשבת - 7:44

זמן קריאת שמע/המ"א - 8:41

זמן קריאת שמע/הגד"א - 9:17

סוף זמן תפילה/הגד"א - 10:29

שקיעת החמה ליום השבת - 8:04

מוצש"ק צאת הכוכבים - 8:54

צאת"כ / לריב"ז זה - 9:16

Courtesy of MyZmanim.com

* מי שמדליק מיקדם אין לאור מומן עצם קבלת השבת [מש"אמר "בוא כלה"]

TORAH TAVLIN IS AVAILABLE FREE OF CHARGE! TO SPONSOR / DEDICATE AN ISSUE, OR RECEIVE IT BY E-MAIL FOR YOURSELF AND FOR YOUR SHUL, PLEASE CALL 845-821-6200 OR SEND AN E-MAIL TO: TORAH TAVLIN@YAHOO.COM

בראתי יצר הדע ובראתי לו

תורת התבלין

A TORAH TAVLIN Publication
34 MARINER WAY MONSEY NY 10952

פדיון דאגות

שבת קודש פרשת במדבר - מ"ז בעומר - ב' סיון תשע"ג Shabbos Parshas Bamidbar - May 11, 2013

לקחי חיים ודברי התעוררות צסדרו עפ"י פרשיות השבוע מאת הרב שלום פערל שליט"א מגיד מישרים בק"ק בית שמש

מאצרותיו של המגיד

וידבר ה' אל משה במדבר סיני באהל מועד באחד לחודש השני בשנה השנית וכו' (א-א) - בענין הדרך לזכות בתורה אלתא במדרש (במדבר רבה א' ז, תנחומא פרשת במדבר פרק ו'), "למה במדבר סיני, מכאן שנו חכמים, בג' דברים ניתנה התורה, באש ובמים ובמדבר, באש מגין וזה סיני עשן כולו וגו', ובמים מגין שנאמר 'גם שמים נטפו, גם עבים נטפו מים, זה סיני', ובמדבר מגין 'וידבר ה' אל משה במדבר סיני', ולמה ניתנה בג' דברים הללו, אלא מה אלו חיים לכל באי העולם, כך דברי תורה חיים הם לכל באי עולם, שנאמר 'הוי כל צמא לכו למים'--והיינו, לתורה שנמשלה למים' (ע' תענית ז). וכן איתא במכילתא (פרשת בחודש, סוף פרשה ה'), "בשלשה דברים ניתנה תורה, במדבר ובאש ובמים, מה אלו חיים לכל באי העולם, אף אלו חיים לכל באי העולם".

ויש להבין, הכיזד שייך לומר ש'דברי תורה חיים הם לכל באי העולם', הלא בהמשך המדרש איתא, "ד"א, וידבר ה' אל משה במדבר סיני, למה במדבר סיני, אלא שכל מי שאינו עושה עצמו הפקר במדבר, אינו יכול לקנות את התורה", והיינו, להפקיד את רצונו ליהנות ממנעמי עוה"ז, [וכדאיתא בגמרא (גיטין י"ז), "אין דברי תורה מתקיימים אלא במי שממית עצמו עליה, שנאמר 'זאת התורה (תתקיים, אצל) אדם כי ימות באוהלו'", וכתב **המהרש"א** (שם, סד"ה וריב"ל אמר), "דהיינו, שהתורה מתקיימת באדם הממית עצמו באוהל של תורה, וענין המיתת, שממית גופו ומסלק ממנו מותר התאוה"] וא"כ מחיר גדול הוא הנצרך לשלם עבורה. (וכן הקשה ב**שפת אמת** [פרשת במדבר, תר"מ, ד"ה במדרש], ו"שמח ישראל" (שם, אות ד'), ו**תפארת שמואל** [שם, אות ב']).

ויש ליישב, בהקדם דברי **המהחל** בספרו דרך ה' (חלק ד' פרק ב' אות ב'), אודות רוחניותה של התורה, "ככלל ההשפעות הנשפעות ממנו יתברך לצורך בריותיו, יש השפעה אחת עלינו מכל ההשפעות וכו', שהיא וכו' מעין המציאות האמיתית שלו יתברך, ויקר ומעלה מעין האמיתית מעלתו יתברך, ואמנם קשר הבורא יתברך את השפעתו זאת, בענין שנבאר ממנו יתברך לתכלית זה, והוא התורה", והיינו, שהתורה היא רוחנית ביותר.

וא"כ לא יתכן לשלם עבורה תשלום שעל ידו יזכה בה בדין, וכמו לגבי כל קנייה, אלא רק לעורר כלפי חסד ה', שיגרום לו להסכים לתת אותה אליו במתנה-ל'בחנים', וזה ע"י שעמל בה, ו"הוא עמל במקום זה, ותורתו עומלת לו במקום אחר" - ש'מבקשת מאת קונה, למסור לו טעמי תורה' (סנהדרין צ"ט: ורש"י שם ד"ה ותורתו עומלת לו), וכדאיתא בגמרא (מגילה ו'), "געתיו (ואחד כל היגיעה, אין זה אלא ומצאתי - 'כמצאיה שהשיג בחינם ללא כל יגיעה' תאמין, והפקיד את רצונו ליהנות ממנעמי עולם הזה, שבכך נהיה רוחני שראוי לקבל במתנה - 'בחנים' את התורה הרוחנית. (ועל ד"ו יישב ב**שפת אמת** ו**ישמח ישראל** הנ"ל).

רעיונות והתחזקות באמונה ובעבודת הש"ת מאת הגה"צ רבי גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א ר"י שער השמים ירושלים ע"ה"ק

טיב התבלין

וידבר ה' אל משה במדבר סיני באהל מועד באחד לחודש השני בשנה השנית וכו' (א-א) - התעוררות לאהבת השם

פרש"י: מתוך חיבתו מונה אותן בכל שעה, כשיצאו ממצרים מנאן, וכשנפלו בעגל מנאם לידע מגין הנותרים, וכשבאו להשרות שכינתו עליהם מנאם ע"כ. בהתבוננות בדברי רש"י אלו מן הראוי שתתמלא לבנו שמחה, על אשר אנו בני זמננו ואוהבים אנו למלכו של עולם כעך יקר כל כך שהאדם המוקדה ממשמש בה בכל עת ורגע. כך כביכול השם יתברך מתחב אותנו ואנו לפניו כאותו דבר ערך, ואינו יכול להתנתק מאתנו וממשמש בנו שוב ושוב ובדרך אפשר נוכל לומר טעם אומרו בצווי זה **במדבר סיני** כי על אף בדוד שפל כבודונו שהוא בחינת מדבר שם, מכל מקום הקריאה מעורר חומק, ומתעורר חיבתנו לפני המקום ברוך הוא כבימים ההם ומונה אותנו כבימים ההם. אבל רצונו יתברך שתהיה אתערותא דלתתא מצד בני ישראל, שאנו יעוררו אהבתו עליהם, ולכן ממשיך הכתוב להורות באיזה אופן יעוררו אהבתו, ואומר **שאו את ראש בני ישראל**, דהיינו על ידי שנתרומם ונתעלה בעבודת השם יתברך, בזה נעורר אהבתו יתברך מאתערותא דלעילא.

ופשוט הוא שרצונו ית' שכשם שהוא אוהב אותנו כך גם אנו יתעוררו לאהבה אותו, ולכן ציונו במצוות ואהבת את ה' אלקיך, כי ענין האהבה צריך להיות בשיתוף ב' האוהבים, כי כשהאוהב אינו מחזיר אהבה לאוהבו אז מקדר ומבטל קשר האהבה, ולכן צריכים אנו לעורר את ענין האהבה כלפי בוראנו כדי לעורר בו את אהבתו הקדומה לנו מעת היותנו לעמו. ובפרט באלו הימים הסמוכים לקבלת התורה, מן הראוי ביותר להתעורר לאהבת ה', שהרי באלו הימים בחר בנו הקב"ה ונתן לנו את התורה מחמת גודל חיבתו לישראל. וביותר בדורינו צריכים מאוד לעורר את הנקודה של אהבה, כי כל הנפילות שישנם היום הוא מחמת השקפת האדם על התורה כדבר הכרחי, והוא עליו למשא כבד, וממילא אינו עושה שום דבר מחשק כי אם מדיאת העונש, ולכן נעשים כל הדברים כמצוות אנשים מלומדה, ובמהירות מבלי שום שמחה כלל.

ידוע הוא הנסיון הקשה שעבר על המהגרים הראשונים בארצות הברית בענין שמירת השבת, שהכריחו אותם לעבוד גם ביום השבת, ובמסירות נפש שמרו על גחלת השבת, אף שידעו שיפטרו אותם מעבודתם, אך ברבות הימים היו מבין אלו שצאצאם לא הלכו בעקבותם, ונתדרדרו בשמירת השבת מחמת גודל הנסיון בזה, והנאון **רבי משה פיינשטיין זצ"ל** אמר שהחלוק בין אלו שבניהם עמדו בנסיון כמותם לבין אלו שבניהם התדרדרו, כי היו שראו את אביהם עושה זאת מתוך שמחה, ובבואו לביתו הודה לבוראו על שזיכוה לעמוד בנסיון כה קשה, ובכך השריש בבני ביתו אהבת ה', ולכן כשבניהם נתגדלו או גם הם ששו לעשות רצון קונם, ועמדו על משמר השבת, אמנם היו שלא עשו זאת מתוך שמחה, להיפך הצטערו על שמוכרחים בכל שבוץ להתפטר מן העבודה הרוחנית, אשר לכלו זכר בה בתחילת השבוע, והידלים שראו זאת דחינו שממירת התורה אינה זכיה, כי אם עול כבד המעיק תמיד על היהודי, ולכן פרקו עול תורה רחמנא ליצול, כי היה חסד להם נקודת האהבה.

צמשל *Sefer Bamidbar* begins with the census of *Bnei Yisroel* and specifically, by listing the princes of each tribe. They are referred to as "קראי העדה" - "*the summoned ones of the assembly*," and Rashi explains that these people were the

A SERIES IN HALACHA
LIVING A "TORAH" DAY
הלכה למעשה
Forgotten and Little Known Halachos and Customs (31)
The Mitzvah of Tzitzis (cont.): Daily Procedure. Even though we put on our *Talis* and *Tzitzis* daily, many people forget the details of how to to do it precisely and correctly, both at the time of putting them on and throughout the davening.
Checking the Tzitzis. Before making a *beracha*, one should check that the strings of his *Tzitzis* are intact (1). He should check the 8 hanging strings to ensure they have not snapped off. At this time, he should also make sure that the 8 strings are hanging loose and not tangled or stuck together (2). Some also check the opening where the *Tzitzis* go through to make sure that there are no strings stuck or ripped there. (In that spot, even one snapped string invalidates the *Tzitzis*, whereas in the hanging area, if 1 of the 8 snaps off it is still valid (3).) The obligation to check is only once a day, so if one puts his *Talis* on again for *Yom Kippur Katan*, etc., he need not check again on that same day (4). There are some who are lenient and do not check the strings daily because they feel that the strong strings that we use nowadays rarely snap (5). Most people follow the words of the **Shulchan Aruch** and check. While checking, one says the accompanying *posukim*, printed in most *siddurim*, which have Kabalistic significance. If one notices that the bottom knot(s) of the *Tzitzis*

ones who were summoned "*for every matter of importance*." In our day, the real trick is to know what is really important and what is not. Those who step forward on behalf of the *Klal* are the ones we should turn to for advice on matters of importance.

מאת מו"ה ברוך הירשפלד שליט"א
ראש כולל עטרת חיים ברוך קליבלנד הייטס
are loose he should say "לשם ציצית" and tighten them. It doesn't mean that the *Tzitzis* are invalid without tightening those knots.
Checking on Shabbos/Yom Tov. One should check on *Shabbos* as on weekdays (6) **but** one should **not** tighten the knots because "קושר" - tying a knot, is one of the 39 forbidden *melachos* of *Shabbos* and *Yom Tov* (7). If he finds a problem while checking, there is nothing to do about it. He should borrow or use the *shul's Talis*. Some people always check their *Talis* before *Shabbos* and put it away in the bag so that they don't have to check it again on *Shabbos*, since it will not be used after checking. (Those who do according to *Kaballah*, check and say the accompanying *posukim* even on *Shabbos*.) If the *Tzitzis* are very tangled some *Poskim* hold that it is prohibited to untangle them because it is like fixing a broken vessel that is prohibited on *Shabbos* and *Yom Tov* (8).
Checking a Talis Katan. If one is going to make a *beracha* on a *Talis Katan*, he should check it the same way he does a *Talis Gadol*. If he is not going to make a *beracha* on the *Talis Katan* (either because he exempts it with his *beracha* on the big *Talis*, or because he had worn the *Talis Katan* the whole night), he does not have to check the *Tzitzis*. However, even if he doesn't check it daily, he should check it periodically (maybe once a month, on *Rosh Chodesh*, as a special time to remember to do so) (9).

הזאת היה אומר
Gerrer Rebbe, R' Yitzchok Meir Alter ZT"l (Chiddushei HaRim) would say:
"The tribe of Levi became holy after Hashem 'took away' the sanctity of the first-born sons when they partook in the sin of the Golden Calf. However, the members of *Shevet Levi* were not the only Jews who refused to worship idolatry. This is obvious from the fact that only 3000 people were punished. Nonetheless, when Moshe got up and declared, 'Whoever is on Hashem's side, let him come to me,' the Levites were the only ones who responded. Only the Levites were willing to pick up their swords and wage battle against idolatry, while everyone else stood by and refused to become involved in 'controversy.' That is why they became sanctified."

Rizhiner Rebbe, R' Yisroel Friedman ZT"l (Ohr Yisroel) would say:
"The second day of *Sivan* is referred to as 'יום המיוחס' (Day of Distinction), even though nothing of any major significance happened on this day. Why, then, does it have this unique title? For this very reason! The day before it is *Rosh Chodesh Sivan*. The three days after it are the 'שלושת ימי הגבלה' leading up to *Shavuot*. Thus, its *yichus* (pedigree) is that it has no *yichus* (distinction)! This teaches us a lesson in humility, for a person who does not feel himself worthy, superior or of great distinction, is truly one who is worthy, superior and significant. This is his *yichus*!"

A Wise Politician once said:
"Some people like the Jews, and some do not. But no thoughtful man can deny the fact that they are, beyond any question, the most formidable and the most remarkable race which has appeared in the world."
Printed By: Mailway Services, Serving Mosdos and Businesses Worldwide Since 1980 (1-888-Mailway)

Tuvia's
SEFORIM, JUDAICA & GIFTS
845.426.0825 Fax 845.426.6411

Merockdim
Camp
26 Parker Blvd.
845.362.0287

A Special Mazel Tov to Avrohom Menachem Vorchheimer & Chayala Rosenberg upon their Engagement!
ידד שתתן לעתיד צמח ישראל

וַיִּפְקֹד אֶתְכֶם מֹשֶׁה עַל פִּי ה' כְּאֲשֶׁר צִוָּה וְגו' (ג-מז) - פִּרְש"י א"ל הִקֵּב ה' עָשָׂה אֶתְכֶם וְאֲנִי אֶעֱשֶׂה שְׁלִי עֵי"ש

“I was just in heaven where my father (**R’ Nochum, “Meor Einayim”**) was being judged by the Heavenly Tribunal. The charge against him involved a particular case of a barren woman who had come to him for a blessing. My father had told her that if *Hashem* saw fit not to give her children, she must abide by that sentence. This naturally did not satisfy the bitter woman who kept returning to my father for his blessing. When he refused her time after time, the woman decided to force his hand.

“And why must I promise you children,” he asked her. “I have refused you many times before for the very same reason.”

“With no choice, he reluctantly said, ‘Stay where you are. I will do what you ask.’ He then began to pray for the woman until he literally rent the heavens with his pleas. The woman returned home and within a year, she was blessed with a child.

“Of all the *mitzvos* my father fulfilled during his lifetime, the one dearest to him was *Hachnosas Orchim* (inviting guests into his home). My father so rejoiced in the opportunity to host people, that he himself would serve his guests and tend to their needs. It happened once that a man posing as a *maggid* (preacher) came to avail himself of my father’s legendary hospitality. The great *Rebbe* tried his best to please his guest; waiting on him himself, offering him choice dishes and a clean, comfortable bed. However, nothing seemed to please the man. He turned his nose up at the delectable food and asked for additional bedding. He caused my father and mother much inconvenience, but they did not complain. When *shabbos* arrived, this guest even dared to borrow my father’s special silk caftan. My father was not insulted; he gave it willingly. As if this were not enough, when *shabbos* was over he further requested that my father accompany him on his fundraising rounds.

“One night, while the entire household slept, save for my father who was busy with his midnight *tikkun chatzos*, our guest crept stealthily from his bed. I, too, was awake and could see him fill a large sack with all of our silver and valuables. As soon as he slipped out of the house, I ran to tell my father what I had witnessed. ‘*Tatte, Tatte,*’ I urged, ‘chase after him! Make him return our valuables.’ But amazingly, my father just looked at me with surprise. ‘What makes you suspect he stole from us? Our guest only took what was his.’ I could not understand my father until he said, ‘Whatever he took was his own from the moment he set his eyes and heart on those things, I gave them to him as a gift so that he would not commit the sin of stealing. So, whatever is in his sack is really his. And now, my son, pretend you did not see a thing, so as not to embarrass the guest.’”

“It was this remarkable act of *chesed*,” concluded R’ Mottel, “that made such a forceful impression upon the entire Heavenly host, that they unanimously agreed that my father, the *Tzaddik*, was indeed worthy of abolishing a heavenly decree. And so my father was acquitted.”

אלה קרואי העדה נשיאי ממות אבותם ראשי אלפי ישראל הם וגו' (א-טז)

At one point, an influx of money collectors swamped the city of Vilna and an emergency meeting was called. People were fed up by the incessant demands for money and decided to enact a new law in the city based on the words of the *gemara* (בבא במציע טא) that "עניי עיר קודמין" - "(Charity) for the poor people of your (own) city takes precedence."

Quickly, the leaders ran to the *Gaon* to explain why they had called him. Was this not a new law for him to be called?

“Absolutely not,” answered the *Gaon*. “This law is quite old, in fact. Being unkind to strangers and not giving them charity was a law back in Sodom and Amorra.....”

R' Aharon Kotler ZT"l once visited *Eretz Yisroel*, where a driver drove him from one location to another. At the point, the driver asked R' Aharon, "Are there any specific places that the *Rosh Yeshivah* would like to see?"

They were driving down *Rechov Usishkin* to the *Sha'arei Chesed* neighborhood of Jerusalem, when suddenly the driver stopped the car, gestured toward a certain person, and said, “*Rebbi*, this man is fluent in *Shas*.” He was pointing to a simple man, the milkman, R’ Betzael Goldstein. Quickly, R’ Aharon jumped out of the car and approached R’ Betzael.

“Yes, sure,” answered R’ Betzalel, who obviously did not recognize the great Lakewood *Rosh Yeshivah*. “I am just finishing my rounds. I have to put down these empty bottles and then we can go into a *beis medrash*. ”

R' Aharon suggested, "Let's go through all the *Tosfos* in *Yevamos* - I will say a *Tosfos*, and then you will say a *Tosfos*." They spent three hours going through every commentary of *Tosfos* in *Yevamos* by heart. The scene was breathtaking! The driver later commented, "I knew that R' Betzalel was fluent in *Shas*, but I never knew how fluent!"

R' Betzalel was the true fulfillment of the dictum of Chazal: *"One must make himself ownerless like a wilderness (במדבר) if he wishes to truly acquire the Torah."*

דִּרְגָה יִצְרָה

Interestingly enough, our beloved Dovid almost didn't make it! When *Adam HaRishon* saw this lofty soul up in heaven who had no life in this world of his own, he decided to take 70 years from his lifespan of 1000 and give it to Dovid. However, when Adam was nearing his 930th birthday he regretted his offer and wished to renege on the deal. Even after 930 years of life, Adam still wished to have more time to accomplish on this world. Every minute of life is so precious, we must COUNT our blessings that we are alive today! We must COUNT each day of *Sefiras Haomer* the way we count our most valuable assets. But most importantly, as *Dovid Hamelech* did with the gift of 70 years that *Hashem* told Adam he must give to Dovid as promised, we must make every day COUNT! We must utilize the gift of time, and approach the great holiday of *Shavu'os* - which literally means WEEKS, by truly making the most of every week, every day, and every single minute of life.

he would think that the descendants of both Moshe would now be listed. However, in the

A very famous question is asked: Based on this logic, the entire population of *Klal Yisroel* should be considered the “sons” of Moshe, for it was *Moshe Rabbeinu* - the *Rebbi*, leader and teacher of the nation - who taught the entire *Torah* to the entire nation. Why, then, is only the sons of Aharon listed as Moshe’s “children” when in fact every Jew in the desert could be worthy of such an appellation?

The **Mahara'l, R' Yehudah Loewy ZT"l**, gives a wonderful response. Rashi is making a specific point here. Although Moshe did, in fact, teach *Torah* to all of Israel, he no doubt took extra time out of his busy schedule to study with his nephews - the sons of Aharon. Certainly, he taught *Torah* to every single Jew, but in the case of his nephews, he literally “went the extra mile” by devoting more time and more effort, explaining and reviewing the *Torah* lessons he learned specifically with them. The Mahara! expounds that a parent is defined by the willingness to go the extra mile. Set hours do not exist. There are no boundaries. A parent is always willing to do whatever it takes. The principle that whoever teaches his friend's son *Torah* is considered as though he fathered him, only applies when the *Rebbi* truly acts like a father in the sense that he is willing to go beyond the call of duty and in fact become like a parent to that child.

דַּרְגָּה יְחִידָה